

Met de kloten voor het blok

Toen: Bij oude zeilboten was het grootzeil aan de mast bevestigd door middel van een koord met houten ballen (kloten). Dit zeil werd gehesen door een touw dat door een katrol (blok) liep. Wanneer er tijdens het hijsen iets mis ging, kwamen de kloten tegen het blok, waardoor verder hijsen onmogelijk was. Het schip kwam stil te liggen. Als je dus met de kloten voor het blok zat, dan kon je niet verder.
De oplossing? 1 Het zeil naar beneden, de spanning eraf.
2 Forceren, extra hard aan het touw rukken.

Nu: Niet verder kunnen, voor een voldongen feit staan.

Ik kom in mijn werk regelmatig bij bedrijven en organisaties die op de een of andere manier met de kloten voor het blok zitten.

Dat kan op heel verschillende manieren aan de oppervlakte komen.

Hoog ziekteverzuim op een afdeling, conflict tussen personen of afdelingen, niet kunnen inspelen op de veranderende vraag van afnemers, burn out.

Het probleem is niet dat bedrijven in moeilijke situaties komen!

Het probleem is dat ze zelf niet in staat zijn het op te lossen.

Dan heeft het zin om iemand die buiten het probleem staat te vragen om, van afstand, naar de kwestie te kijken.

Het slechtste wat zo iemand kan doen is de touwtjes zelf in handen nemen en aan het werk te gaan met het probleem.

Hier leert de organisatie niets van!

Beter is het om door het stellen van heldere vragen terug te gaan naar het ontstaan van het probleem.

Op zoek naar oorzaken is effectiever dan het zoeken naar schuldigen.

Wat is het echte probleem? Welke signalen hebben we gemist? Zijn de verantwoordelijke personen voldoende toegerust op hun taak? Hoe lossen we het op korte en langere termijn op?

Soms is het beter om te forceren.

Daadkrachtig handelen is dan vereist. Dat zal pijnlijk zijn, maar kan grotere schade voorkomen.

Want als het water aan de lippen staat, is het moeilijk praten.